आषाढशुक्लसप्तम्यां शिशुर्द्रष्टुं विनिर्ययौ ॥ ४४८ ॥
नवा विरेजे राजश्रीर्बालस्य पृथिवीपतेः ।
कृपाणवेणिललिता छत्रचामरहासिनी ॥ ४४९ ॥
अत्रान्तरे जवायातैश्चारैरावेदितसुतः ।
सामन्तैर्नगरोपान्तं प्राप्तः कमलवर्धनः ॥ ४५० ॥
एकाङ्गतन्त्रिसामन्तस्यालहारकसादिभिः ।
नगरं प्रविशन् श्रान्तः समं सैन्यैररुध्यत ॥ ४५१ ॥
विरुद्धडामरानीकान् युद्ध्वा मार्गेषु निर्गतः ।
श्रान्तोऽप्यसौ वैरिसेनामजयद्विक्रमोर्जितः ॥ ४५२ ॥
सहस्रमश्ववाराणां विद्राव्य तुरगैर्मितैः ।
राजधानीमसंरुद्धः प्रविवेश ततः क्षणात् ॥ ४५३ ॥
तं लब्धजयमाकर्ण्य सैन्यैस्त्यक्तं पलायितैः ।
एकाकिनं क्वाप्यनयज्जननी शिशुभूपतिं ॥ ४५४ ॥
प्राक्कर्मभिर्मोहितो वा प्रेरितो वा कुमन्त्रिभिः ।
नाभूत् सिंहासनारूढो मूढः कमलवर्द्धनः ॥ ४५५ ॥
तदानीं स्वगृहान् यातो राज्यकामोऽन्यवासरे ।
संघट्टयन् द्विजान् सर्वानचूचुदद्नीतिवित् ॥ ४५६ ॥
प्रौढं शक्तं च कुरुत क्ष्मापं कश्चित् स्वदेशजं ।
मामेव कुर्युः सामर्थ्यादिति मूढः स चिन्तयन् ॥ ४५७ ॥